

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 9 oktober 2013 waarbij haar beroep is verworpen, te vernietigen;
- de in eerste aanleg ingediende vorderingen toe te wijzen, daar het geding volgens de rekwirerende partij in staat van wijzen is;
- de andere partij in de procedure te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met deze hogere voorziening vraagt de rekwirerende partij om vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (GVA), waarbij haar beroep is verworpen strekkende tot, ten eerste, nietigverklaring van haar beoordelingsrapport over 2010 en, ten tweede, schadevergoeding.

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij twee middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting van het GVA, daar het heeft geoordeeld dat het ontbreken van een onderhoud tussen de beoordelaar en de rekwirerende partij in het kader van de beoordeling over 2010 een niet-wezenlijke procedurele onregelmatigheid vormde (betreffende de punten 38 en volgende van het bestreden arrest). De rekwirerende partij betoogt:
 - dat het GVA in de eerste plaats de bestaande rechtspraak heeft miskend;
 - dat het GVA in de tweede plaats de grenzen van zijn rechterlijke controle heeft overschreden en inbreuk heeft gemaakt op de beoordelingsbevoegdheid van de administratie, door de motivering van het bestreden arrest te baseren op de context waarin het beoordelingsrapport was vastgesteld en niet alleen op de vraag of het plaatsvinden van een formeel gesprek invloed kon hebben op de procedure.
- 2) Tweede middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting van het GVA bij zijn oordeel dat het ontbreken van de vaststelling van doelstellingen voor het eerste deel van 2010 niet een wezenlijke procedurele onregelmatigheid vormde die de geldigheid van het betrokken beoordelingsrapport ter discussie kon stellen (betreffende de punten 50 en volgende van het bestreden arrest). De rekwirerende partij betoogt:
 - ten eerste, dat het GVA de richtsnoeren voor de beoordeling heeft miskend, aangezien deze de verplichting bevatten om in geval van wijziging van functie van de functionaris tijdens de referentieperiode opnieuw doelstellingen vast te stellen;
 - ten tweede, dat de omschrijving van de taken die de rekwirerende partij in haar nieuwe functie zijn toegewezen aan de hand van documenten die betrekking hebben op de instelling en de functionering van het operationeel bureau geenszins betekent dat de door haar in verband met die taken te verwezenlijken doelstellingen waren vastgesteld.

Hogere voorziening ingesteld op 16 december 2013 door de Rekenkamer van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 17 oktober 2013 in zaak F-69/11, BF/Rekenkamer

(Zaak T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirerende partij: Rekenkamer van de Europese Unie (vertegenwoordigers: T. Kennedy en J. Vermer, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: BF (Luxemburg, Luxemburg)

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken in zaak F-69/11 te vernietigen;
- de in eerste aanleg door de Rekenkamer ingediende vorderingen toe te wijzen, dat wil zeggen het beroep ongegrond te verklaren;
- BF te verwijzen in de kosten van deze procedure en in die van het Gerecht voor ambtenarenzaken.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij vier middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, daar het Gerecht voor ambtenarenzaken artikel 6 van besluit nr. 45-2010 van 17 juni 2010 betreffende de selectieprocedures voor hoofden van een eenheid en directeurs verkeerd heeft uitgelegd en toegepast.
- 2) Tweede middel, ontleend aan een verkeerde opvatting van een bewijselement door het GVA toen het oordeelde dat de punten die het voorselectiecomité aan de kandidaten had toegekend informatie vormde die moest worden opgenomen in het aan het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) toegezonden rapport van dat comité.
- 3) Derde middel, ontleend aan een verkeerde opvatting van de feiten, daar het GVA niet zijn verplichting is nagekomen om de feiten te onderzoeken waarop het zich baseert voor zijn vaststelling dat er sprake is van een onregelmatige procedure.

4) Vierde middel, ontleend aan een motiveringsgebrek en een onjuiste rechtsopvatting waardoor inbreuk wordt gemaakt op de eenheid van de rechtspraak, daar het GVA heeft geoordeeld dat de onregelmatigheid ontleend aan het ontbreken van de door artikel 6, lid 1, van besluit nr. 45-2010 vereiste motivering met betrekking tot het rapport van het voorselectiecomité, leidt tot de nietigverklaring van de in eerste aanleg betwiste besluiten.

Hogere voorziening ingesteld op 17 december 2013 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 7 oktober 2013 in zaak F-97/12, Thomé/Commissie

(Zaak T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en G. Gattinara, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Florence Thomé (Brussel, België)

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 7 oktober 2013 in zaak F-97/12, Thomé/Commissie, te vernietigen;
- het door Thomé in zaak F-97/12 ingestelde beroep niet-ontvankelijk of in elk geval ongegrond te verklaren;
- de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij vijf middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan schending van het begrip bezwaard besluit. De Commissie betoogt dat een door het TABG in het kader van een klachtprocedure reeds nietig verklaarde handeling niet het voorwerp van nietigverklaring in het kader van een gerechtelijke procedure kan vormen. Voorts kan een besluit waarbij een vordering van de betrokkene wordt toegewezen niet worden aangemerkt als bezwaard besluit (betreffende de punten 28 tot en met 37 van het bestreden arrest).
- 2) Tweede middel, ontleend aan, ten eerste, een verkeerde rechtsopvatting bij de definitie van de omvang van de controlerende bevoegdheid van het TABG en het Gerecht voor ambtenarenzaken met betrekking tot besluiten van jury's alsmede van de rechterlijke controle van het GVA en, ten tweede, een verkeerde opvatting van het voorwerp van het geschil en schending van het beginsel van hoor en wederhoor (betreffende de punten 50 tot en met 52 van het bestreden arrest). De Commissie betoogt dat het GVA op de voor hem bestreden besluiten, namelijk besluiten van het

TABG, een ongeschikt criterium van rechterlijke controle heeft toegepast en daardoor de grenzen van zijn rechterlijke controle heeft overschreden.

- 3) Derde middel, ontleend aan schending van de rechtsregels voor de beoordeling van het bestaan van een universitair diploma in de zin van de aankondiging van vergelijkend onderzoek (betreffende de punten 56 tot en met 58 van het bestreden arrest). Het GVA is van een onjuiste rechtsopvatting uitgegaan door voor de academische waarde van een diploma uit te gaan van de professionele waarde ervan en door te oordelen dat het TABG rekening moet houden met een niet-officieel diploma, zoals een getuigschrift afgegeven door een particuliere onderwijsinstelling die geen enkele vorm van academische erkenning geniet.
- 4) Vierde middel, ontleend aan schending van de motiveringsplicht, daar het GVA niet heeft uiteengezet waarom het diploma van verzoekster in eerste aanleg op de datum van haar aanmelding in overeenstemming was met de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek gestelde voorwaarde, terwijl die overeenstemming pas achteraf tijdens de klachtprocedure was vastgesteld (betreffende de punten 56, 57 en 60 tot en met 64 van het bestreden arrest).
- 5) Vijfde middel ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, daar het GVA heeft geoordeeld dat verzoekster in eerste aanleg een kans op aanwerving had verloren en daarvoor schadeloos moest worden gesteld (betreffende punt 74 van het bestreden arrest).

Beroep ingesteld op 17 december 2013 — PAN Europe en Confédération paysanne/Commissie

(Zaak T-671/13)

(2014/C 52/77)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Pesticide Action Network Europe (Brussel, België) en Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnolet, Frankrijk) (vertegenwoordiger: B. Kloostera, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het besluit van de Commissie van 9 oktober 2013 waarbij de Commissie niet-ontvankelijk heeft verklaard;
- het verzoek om interne herziening van uitvoeringsverordening (EU) nr. 485/2013 van de Commissie van 24 mei 2013 tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011, wat de voorwaarden voor goedkeuring van de werkzame stoffen clothianidin, thiamethoxam en imidacloprid betreft, en houdende een verbod op het gebruik en de verkoop van zaden die zijn behandeld met gewasbeschermingsmiddelen die deze werkzame stoffen bevatten (PB L 139, blz. 12);